

عنوان مقاله:

تحلیل علل غفلت از علایم آینده بر اساس نشانه شناسی

محل انتشار:

دوفصلنامه آینده پژوهی ایران، دوره 1، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

تقی پارسامهر - پژوهشگر موسسه آموزشی و تحقیقاتی صنایع دفاعی

خلاصه مقاله:

تامل بر تحولات اجتماعی نشان می‌دهد، که آینده یکباره و ناگهانی نمی‌آید، بلکه علایم و نشانه‌های خود به مثابه پیش‌قراول می‌فرستد. اما برغم اهمیت بنیادین علایم آینده، وارد آگاهی جمعی و فرایندهای سیاست‌گذاری نمی‌گردند. بر این اساس هدف این مقاله، دستیابی به درکی عمیق از علل غفلت از علایم آینده است. بنابراین پرسش اصلی نیز عبارتست از این که چرا و چگونه علایم آینده مورد غفلت قرار می‌گیرند؟ برای تحقق این هدف نظریه‌هایی که تلاش کرده‌اند تا غفلت از آینده و غافل‌گیری را تبیین کنند، مورد بررسی قرار گرفته شده‌اند. این مطالعه نشان می‌دهد که نظریه‌های رایج عمدتاً در قلمرو فردی و سازمانی کارایی دارند در حالی که خود فرد و سازمان به مثابه سوژه، هویت، نقش، و نحوه معنابخشی خود را به محیط و علایم از کلیت‌های بزرگتری معنایی کسب می‌کنند. یعنی خود افراد و سازمان‌ها نیز در معنابخشی به علایم آینده خود مختار نیستند بلکه تحت انقیاد منظومه‌های معنایی بزرگتری هستند. در واقع فرد و سازمان معنایی که به علایم و نشانه‌های محیطی خود می‌دهد از کلیت‌های معنایی کسب می‌کند. در چهارچوب نظری انتخابی این مقاله علل غفلت از علایم آینده را باید به مثابه امری اجتماعی در نظر گرفت، یعنی آگاهی و کنش معنابخشی سوژه (فرد یا سازمان) مفهومی ارتباطی و اجتماعی است و این مفاهیم در بستر مفصل‌بندی‌های معنایی شکل می‌گیرد، نه به صورت مستقل و در خلاء. بنابراین واجد اجتماعی داشتن غفلت از آینده، مرکز ثقل توجه را به نظریه‌های اجتماعی و سیاسی سوق می‌دهد. از آنجا که این مقاله غفلت از علایم آینده مورد بررسی قرار می‌دهد، می‌تواند مورد استفاده علاقمندان به آینده پژوهی، سیاست‌گذاران عمومی و اجتماعی، استراتژیست‌های سازمانی و... قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

نشانه‌های آینده، غافل‌گیری، نشانه شناسی، فرایند دلالتی، مفصل‌بندی‌های معنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1143858>

